

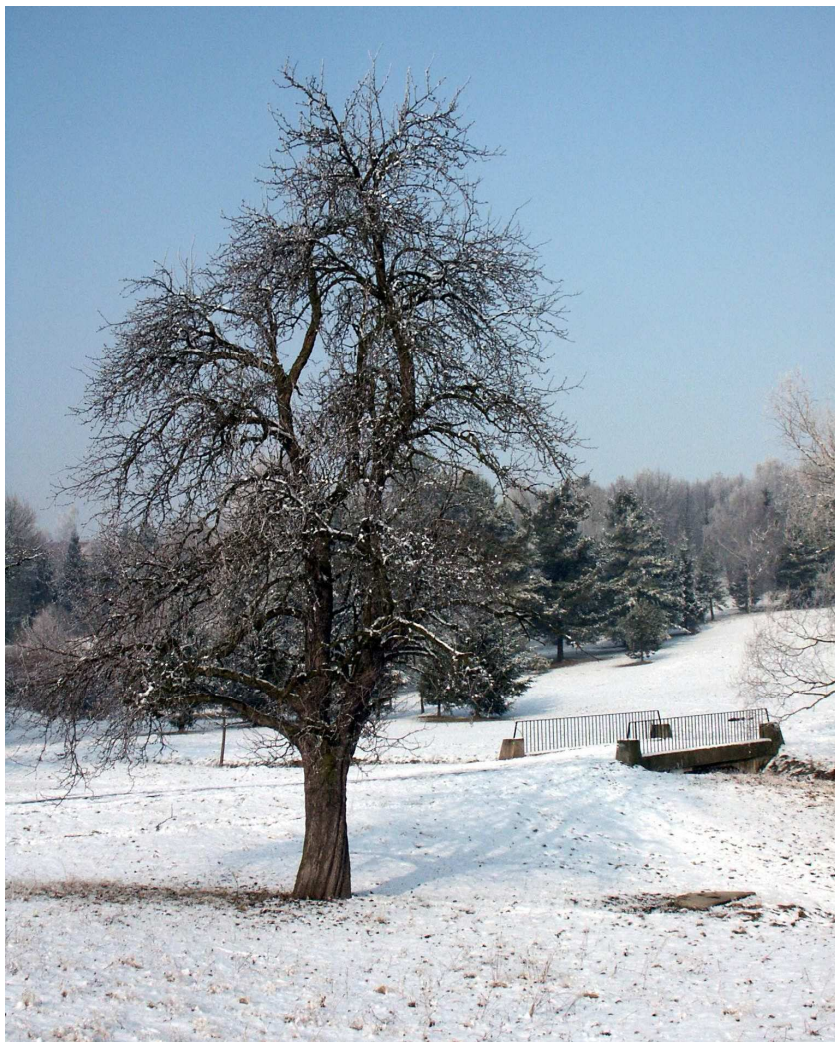
ZPRAVODAJ

Obecního úřadu Lidice

IX / 7

únor 2005

zdarma

I když únor mrazem jiskří, ukáže i časy příští.

foto: Čestmír Sklenička

SPOLEČENSKÁ

ŽIVOTNÍ JUBILEA

75 let

Řečínská Libuše

*8.2.

75 let

Lidice čp. 129

80 let

Sládková Miloslava

*26.2.

80 let

Lidice čp. 35

Oběma jubilantkám si dovoluujeme popřát hodně zdraví a štěstí.

OPUSTILA NÁS NAVŽDY

Šárová Jana
162

†14.2.

70 let

Lidice čp.

Pozůstalým vyjadřujeme projev nejhlubší účasti nad bolestnou ztrátou, která je postihla.

PODĚKOVÁNÍ

Srdečně děkuji za krásné dárky a milou gratulaci k mým 75. narozeninám Obecnímu úřadu Lidice a zvláště panu Markovi Veselému.

Jaroslava Štorková

ZPRÁVY OÚ

Kdo třídí má za tři

Dovoliil jsem si poněkud pozměnit známé přísloví. Dobře se hodí totiž k následující tabulce, ze které je vidět, kolik nám za tříděný odpad (plasty, papír, sklo) zaplatila v uplynulém roce společnost EKO-KOM:

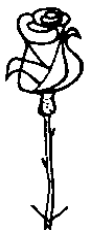
Čtvrtletí:	Kč
I.	9.271,20
II.	15.163,20
III.	16.653,10
IV.	13.885,70
Celkem	54.973,70

Téměř 55 tisíc korun jsou účelově vázané prostředky, které lze použít zase jen pro nakládání s odpady (např. likvidaci černých skládek, či přistavování velkoobjemových van). Snahu našich občanů (vyjádřenou zde dokonce finančně) nelze jinak než **pochválit**. Ale i přesto jsou stále tací, kteří např. do popelnice na papír vyhodí slupky z brambor, vyluxovaný nepořádek (snad

proto, že sáček z vysavače je papírový), či ještě jiný, pohříchu „nechutný“ a nepublikovatelný odpad. Moje teta by na to řekla jediné: „Blbí lidi jsou taky lidi a taky jsou rádi na světě!“

Text: M. Veselý

PAMÁTNÍK LIDICE

Muzeum uzavřeno, začíná rekonstrukce

Vážení občané Lidic!

V roce 2001, kdy jsem začal pracovat v Památníku Lidice, jsem nechal vypracovat revize na technická zařízení v budovách Památníku Lidice. Výsledky revizí byly žalostné, proto bylo nutno přistoupit v první řadě k odstranění zásadních závad, zejména v elektrické instalaci. Potom mělo přijít na řadu řešení dalších problémů - klimatizace, vytápění, zpřístupnění objektu muzea invalidním návštěvníkům ap. S čím začít? Co je potřebnější? Vzhledem k závažnosti celého problému – s přibývajícím časem se začaly projevovat další a další závady - rozhodla Ing. Tělužilová, že bude provedena celková rekonstrukce muzea.

V únoru 2004 byl po předchozím projednání zpracován investiční záměr a následně začali projektanti pod vedením ing.arch. Karla Zusky pracovat na projektové dokumentaci. Zahájení stavebních prací bylo plánováno na začátek října 2004, slavnostní otevření muzea na 11.6.2005. Bohužel jeden z účastníků výběrového řízení na dodavatele stavby vznesl námitku proti svému vyloučení ze soutěže (nesplnil zadávací podmínky výběrového řízení), což znemožnilo podepsat smlouvu s vítěznou firmou po dobu 60 dnů. Tato skutečnost podstatně ovlivnila harmonogram stavebních prací, a proto jsme museli akceptovat požadavek dodavatele prací nejen na posunutí termínu zahájení stavby, ale i dokončení stavby.

Dne 7. února 2005 bylo muzeum uzavřeno a předáno firmě Stavitelství Kladno. Ještě týž den bylo pracovníky Památníku Lidice s pomocí firmy Stavitelství zahájeno vyklízení budovy muzea. V současné době jsou prováděny přípravné práce.

Podle plánu by mělo být nové muzeum otevřeno 28.10.2005. Ve svých prostorech umožní zdravým i invalidním návštěvníkům zhlédnout novou expozici s využitím nové audiovizuální techniky, zaměstnancům Památníku Lidice vytvoří konečně příjemné pracovní podmínky po

celý rok. Věřím, že nově otevřené muzeum s novou expozicí, na jejímž scénáři spolupracoval i PhDr. Eduard Stehlík, bude přínosem nejen pro naši organizaci, ale i pro celé Lidice.

Text: Jaroslav Tauber, Památník Lidice, foto: M. Veselý

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Školka má i pro příští rok plno

Naštěstí jsou pryč roky, kdy jsme v zastupitelstvu debatovali o tom, že stav dětí v lidické mateřské školce klesá, a tak nastane doba, že se bude muset zavřít. Školka má kapacitu 30 dětí a podle sdělení paní ředitelky Novákové budou i v příštím školním roce všechna místa obsazena, protože zájem rodičů o umístění dětí právě v naší MŠ je velký. Zápis letos probíhal dokonce ve dvou etapách – nejdříve pro lidické děti (zapsáno bylo pouze 1 dítě) a v polovině února pak pro děti z ostatních obcí či měst (9 volných míst bylo obsazeno téměř okamžitě).

Snadno jste si z uvedených údajů spočítali, že letos je ve školce 10 předškoláků. Asi jste v médiích postřehli, že od ledna platí nový školský zákon, který s sebou přináší i ten fakt, že děti v posledním roce před základní školou budou mít mateřinku zdarma. Je tomu tak i v Lidicích. Zároveň došlo ke zvýšení plateb za mateřskou školu pro „nepředškoláky“. Lidické děti platí 300,- Kč měsíčně a ostatní 350,- Kč. Rozdíl 50,- Kč u lidických dětí hradí obecní úřad.

Text: M. Veselý (za informace děkuji paní ředitelce Evě Novákové)

LIDICKÁ HISTORIE

Židé a Lidice

Tohle téma mě napadlo v době, kdy si Evropa připomínala 60. výročí osvobození koncentračního tábora Osvětim. Žili vůbec v Lidicích nějakí Židé? Museli nosit hvězdu? Byli ještě před lidickou tragédií deportováni (např. do Terezína)? Otázek mnoho, ale odpovědi poměrně málo.

Nejdříve jsem zapátral v literatuře. Okresní muzeum Kladno vydalo v roce 2000 publikaci „Židovské obce na Kladensku a Slánsku“ autorky Blanky Rozkošné. Odtud cituji:

„Podle sčítání lidu z r. 1826 tu žila jedna rodina (7 osob) v domě čp. 2, r. 1829 tu žilo 7 Židů. Podle dochované matricy narozených, sňatků a zemřelých z let (1819) 1829—1852 v obci žila v první polovině 19. století rodina obchodníka Leopolda Tausiga a rodina řezníka Samuela Propera a jeho ženy Margarethy, dcery obchodníka Josepha Propera v Kvilicích. Kolem poloviny 19. století tu žila rodina obchodníka Markuse Becka (jeho otec Abraham byl obchodníkem v Hrlvíci čp. 4) a jeho ženy Evy a rodina nájemce Josepha Köllnera a jeho ženy Josephy, dcery nájemce Josepha Propera v Klobukách. Ve 30. letech 20. století tu žily rodiny Karla Poláčka, Emila Singera a Josefa Poláčka. Z doby okupace se dochovala zajímavá zpráva ve vzpomínkách terezínských vězňů. Týká se lidické tragédie r. 1942, kdy byla odvezena skupina asi 30 terezínských vězňů k pohřbení postřílených lidických občanů do hrobů. Z této skupiny přežil pouze jediný - ostatní byli rovněž postříleni.“

I když se uvádí, že ještě ve třicátých letech žily v Lidicích rodiny Karla a Josefa Poláčka a Emila Singera, tak mezi zastřelenými lidickými muži (v roce 1942) taková příjmení vůbec nefigurují. Je možné, že se to té doby odstěhovali.

Text také zmiňuje terezínského vězně. I o něm jsem našel v „Novinách Havlíčkobrodská“ následující zmínku. Jedná se o výňatek z článku, ve kterém vzpomíná paní Marie Kottová. Ta jako dítě přežila pobyt v Terezíně a Osvětimi. Řadu let se věnuje besedám s lidmi, kteří hrůzy holocaustu nezažili a příliš o něm neví. „... Bratr Viktor nastoupil do Terezína hned druhým transportem v listopadu 1941 a pomáhal jej připravit na příjezd několika desítek tisíc dalších obyvatel. Pak byl přidělen k akci likvidace obce Lidice a musel pohřbívat zastřelené. Aby nebylo svědků lidických událostí, bylo všech třicet mladíků pochovávajících zastřelené určeno k likvidaci v Buchenwaldu. Podařilo se mu však utéct a doputovat do Prahy ...“

A konečně jsem se také poptal mezi pamětníky (nebo spíše pamětnicemi). Paní Kalibová, které jsem se ptal jako první, mě odkázala na paní Šupíkovou, protože u nich (tedy u Doležalů) prý jedna židovka bydlela. Paní Šupíková mi tuhle informaci potvrdila. Věděla dokonce, že zmíněná paní se jmenovala Mikešová a ve svých vzpomínkách ji má spojení s modrým kloboukem

s krepou do čela, který paní Mikešová nosila, a také s vůní naftalínu, kterou byl její pokoj prostoupen. Byla to zrzavá, pihatá paní s výrazným nosem. Zda musela nosit hvězdu, paní Šupíková neví. S lidickými ženami do koncentračního tábora neputovala, protože ji nacisté sebrali už při prvním zatýkání v Lidicích 4. června. Ten den byli pozatýkáni rodinní příslušníci Horákových a Stříbrných, kteří byli následně zastřeleni v Praze – Kobylisích. Příjmení paní Mikešové však ani v těchto seznámeních nefiguruje. Její pokoj, jak vzpomíná paní Šupíková, byl následně úředně zapečetěn. Pečeť porušili až Němci, kteří do Lidic přišli znovu 10. června 1942. Další osud paní Mikešové je tedy tak trochu záhadou.

Poznámka na závěr: Budu nesmírně vděčný za jakoukoliv zmínku o tomto tématu, zejména pak o paní Mikešové. Děkuji předem.

Použitá literatura:

- Rozkošná, B.: Židovské obce na Kladensku a Slánsku. Okresní muzeum Kladno, 2000.
- Nevolová, H.: „Kottová: Mengele mne v Osvětimi vytrhl matce, a ta odešla do plynu“. Noviny Havlíčskobrodská - Vysočina - 20.1.2005.
- Kočka, V.: Lidice – dějiny a poslední dnové vsi. Ústí nad Labem, 1946.
- ... a muži byli zastřeleni. Společnost pro obnovu Lidic, 1946.
- Lidice – čin krvavého teroru a porušení zákonů i základních lidských práv. Ministerstvo vnitra, 1945.

**Text: M. Veselý, reprofoto: Michal Pupsík, Běloky
na fotografii: „Lidice z jihu“ (pohlednici vydala po válce Společnost pro obnovu Lidic)**

KNIOVNA INFORMUJE

Novinky v březnu:

▪ První čtvrtek v měsíci, tzn. **3. března 2005** bude knihovna otevřena **od 9.00 - 10.00 a od 16.00 - 20.00 hod.**

▪ V měsíci březnu, MĚSÍCI KNIHY a v poslední době i INTERNETU, **rád uvítám nové čtenáře.** Upozorňuji, že registrační poplatek na kalendářní rok 2005 pro děti do 15 let činí Kč 20,- a pro dospělé Kč 40,-.

▪ **KNIHY SE PO CELÝ ROK PŮJČUJÍ ZDARMA.**

▪ V úterý 8. února přivezla Mgr. Eva Petřmanová ze Středočeské vědecké knihovny v Kladně soubor výměnného fondu v počtu **350 knih.** Ze seznamu uvedu jen ukázkou titulů knih, které si lze v naší knihovně zapůjčit:

<i>Steinbeck John: Na východ od ráje</i>	<i>Pahlaví Farah: Paměti</i>
<i>Wenig Frank: Staré pověsti českomoravské</i>	<i>Brdečková Tereza: Učitel dějepisu</i>
<i>Javořická Vlasta: V měsíci máji</i>	<i>Deary Terry: Neskuteční Inkové</i>
<i>Mahler Zdeněk: Ano. Masaryk</i>	<i>Havlíček Borovský K.: Epigramy</i>
<i>Lustig Arnošt: Odpovědi</i>	<i>Evangelisti Valerio: Nostradamus</i>
<i>Dočkal Boris: Melancholický klaun Milan Lasica</i>	<i>Connolly Peter: Koloseum</i>
<i>Pevnosti a opevnění v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.</i>	<i>Kandy Miroslav: Malá Julie dýchá toluen</i>
<i>27 popravených českých pánů očima 27 (nepopravených) českých spisovatelů</i>	<i>Ardamatskij, Vasilij Ivanovič: Grant volá Moskvu.</i>
<i>Münzer Jiří: Dospívání nad propastí</i>	<i>Clinton Bill: Můj život</i>
<i>Cimický Jan: Srdce a skalpel</i>	<i>Lanczová Lenka: Kapky rosy</i>

▪ Od minulého měsíce mohou k zapůjčení poskytnout i několik čísel **HOSTOUŇSKÉHO ZPRAVODAJE.** Byl to dobrý nápad naší nové čtenářky Ing. Ivany Pokorné, která se koncem minulého roku přistěhovala do Lidic s manželem Robertem a synem Štěpánem. Jejím prostřednictvím budeme dostávat pravidelně tento zpravodaj ze sousední obce. Díky! (Pokud by se mezi čtenáři ZPRAVODAJE našel někdo, kdo by mohl zajistit do naší knihovny podobná periodika, uvítal bych tuto službu s radostí.)

▪ Prostřednictvím pí. Libuše Pulcové z Makotřas se do naší knihovny dostala publikace jejího spolužáka **Ing. Miloše Vacka: "VZPOMÍNKY NA BUŠTĚHRAD"**. Kdo se rád zasměje, určitě si rád přečte vzpomínky známého buštěhradského rodáka, který vypráví o prostředí, kde vyrůstal a hlavně o jejich muzikantské rodině. Rád bych chtěl poděkovat PAMÁTNÍKU LIDICE za umožnění překopírování této publikace.

O našich čtenářích:

▪ Nejdříve narozenou čtenářkou naší knihovny je paní **Karolína Chalupecká** z ulice Josefa Horáka, která se narodila v roce 1914 a patří mezi nejpilnější čtenáře s velkým rozsahem zájmu o českou i světovou literaturu.

▪ Nejmladší registrovanou čtenářkou je **Andulka Zelenková**, která se narodila v dubnu 1999 a pravidelně jezdí se svými sourozenci Eliškou a Alešem (kteří jsou také našimi čtenáři) z Kladna do Oradourské ulice za dědou a babičkami.

Zajímavosti, postřehy, poznámky:

- Ve výloze směrem k silnici je umístěna malá výstavka prací výtvarnice **Hany Popelkové** z Makotřas, která navrhla pro naši knihovnu nádherné logo a namalovala nepřehlédnutelné vývěsní štíty lidické knihovny.
- Kdo se nebyl podívat v sobotu 5. února v Buštěhradě na "**MASOPUST**", o hodně přišel. Pestrý průvod masek doprovázela skvělá kapela, která i přes mrazivé počasí hrála pěkně zvesela. Pro všechny v maskách i doprovázející diváky bylo na několika zastaveních přichystáno sladké i tekuté občerstvení. Všem, kteří připravili tuto veselici, patří můj dík i obdiv. (Plakát o této kulturní akci včas visel ve výloze naší knihovny).
- V pondělí 7. února nastala porucha plynového kotle určeného pro vytápění knihovny. Díky rychlému rozhodnutí pracovníka OÚ Lidice p. **Miroslava Čermáka** byl kotel v odpoledních hodinách opraven a provoz knihovny tak nebyl přerušen. Vyjadřuji upřímný dík za sebe i za čtenáře.
- Na shledanou v knihovně se těší **Zdeněk Fous, knihovník**

PERLIČKA

Článek o hov..

Dokáží o něm psát leckteré noviny a časopisy, často se o něm baví někteří naši politici ... ale vždy jen v přeneseném smyslu slova. Já však o něm mohu psát pravdivě, nic nezamlčovat, nic nezkrášlovat a svá slova mohu dosvědčit dokonce fotografií!

A kdeže se objevilo? Na nových (i když poněkud kluzkých, jak jsem se sám přesvědčil)

schodech u obchodního centra. Pes, který tu vykonal svoji potřebu, měl zřejmě na zrekonstruované schody asi zcela jiný názor. Ještě by mě tak zajímal názor psiho pánička

...

Text a foto: M. Veselý

